

gen i gymnasiet er sådan i de kommende år, at det vil forstærke problemerne, fordi færre og færre vælger matematik og fysik på højt niveau, og det betyder færre potentielle kvalificerede ansøgere til de matematisk-naturvidenskabelige uddannelser.

Bedre bliver det ikke, når problemet måske starter allerede i dagens folkeskole, hvor det også er svært at interessere eleverne i de matematiske og naturvidenskabelige fag.

Faldet i ansøgetallet betyder også, at vigtige forskningsmiljøer går tabt, og at vi, når det gælder diplomingeniører, vil få en større geografisk skævhed, fordi provinsens teknika vil have svært ved at overleve.

Nogle mener, at vi er oppe imod tidsånden, og det er jo ikke så nemt at lovgive om, men der er ingen tvivl om, at der er problemer bredt i hele uddannelsessystemet på alle niveauer. Derfor håber jeg, at vi får en debat, hvor vi ikke skyder skylden på nogen bestemt, men prøver konstruktivt at finde frem til, hvad vi kan gøre for at vende udviklingen.

Besvarelse

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg vil gerne kvittere for forespørgslen. Jeg tror, der er enighed mellem forespørgerne og regeringen om, at emnet, der er bragt på bane her i dag, er et vigtigt emne, som vi ikke bare må vie stor opmærksomhed, men også være indstillet på at tage initiativer til løsningen af.

Siden 1990 er søgningen til ingeniøruddannelserne næsten halveret, og sidste sommer oplevede vi også et markant fald i søgningen til de naturvidenskabelige uddannelser. Fænomenet er ikke kun dansk. Mange lande i den vestlige verden oplever samme tendens i disse år, og ingen har den fulde viden om, hvorfor de unges interesse for de såkaldte hårde videnskaber er faldende.

Men det betyder bestemt ikke, at vi skal lukke øjnene. Arbejdsmarkedet har brug for unge med en solid teknisk og naturvidenskabelig baggrund. Og det er nødvendigt for samfundet og demokratiet, at ikke kun eksperterne, men alle har en fundamental forståelse for naturvidenskab og teknik. Samspillet mellem økonomi, økologi og teknologi stiller vor tid over for særlige videnskabelige og moralske udfordringer for at sikre det, vi kalder en bæredygtig udvikling.

Vores uddannelsessystem har derfor den opgave at formidle viden om sammenhænge i naturen og mellem mennesket og naturen. Denne målsætning har jeg i øvrigt siden min tiltrædelse søgt at fremme gennem formlen »Grønt islæt«. Den konstante strøm af ny teknologi, som vi jo alle bombarderes med dagligt, kræver en god ballast af viden. Vi skal alle have en chance for at kunne forholde os blot nogenlunde kvalificeret til fænomener som f.eks. gensplejning, ozonlag og immunforsvar. Vi kender i øvrigt den vanskelige diskussion også her i Tinget.

I stedet for at fortvivle over, at eleverne og de studerende svigter de hårde fag, skulle vi måske se kritisk på fagenes indhold og profil og måske ikke mindst på formidlingen af dem. Vore unge mennesker kan have gode grunde til at vælge, som de gør, men for samfundet kan det blive problematisk.

Man siger, at de unge mennesker vælger fag, som har noget med mennesker at gøre, og som kan bidrage til forklaringer på nogle af livets store spørgsmål – f.eks. er filosofi og psykologi meget populære tilvalgsfag i gymnasiet – men naturvidenskabelige og tekniske fag har i allerhøjeste grad også noget med mennesker at gøre, oven i købet de mest grundlæggende vilkår for vores tilværelse. Den naturvidenskabelige tankegang har i flere århundreder i høj grad præget vores måde at tænke og ræsonnere på.

Det kan forlede mig til den måske lidt kætteriske tanke, at fagene måske især har et formidlingsproblem. Netop for at imødegå dette formidlingsproblem har jeg sammen med forskningsministeren bl.a. igangsat et projekt, hvis formål er at formidle resultaterne af den seneste forskning på det naturvidenskabelige og tekniske område direkte til eleverne i gymnasiet. Projektet vil primært være rettet mod undervisningen i fysik og kemi. Både forskningsministeren og jeg har store forventninger til projektet, som gerne skulle løbe af stablen allerede fra næste skoleår.

Jorden bliver også gødet på anden vis. Vi har faktisk allerede gjort en del for at stimulere interessen for de naturfaglige fag i de mere grundlæggende dele af vort uddannelsessystem.

I folkeskolen har vi med den nye folkeskolelov fra 1993 indført et nyt fag, natur/teknik, som fra 1. til 6. klasse har i alt 11 ugentlige timer. Faget rummer elementer af både biologi og geografi samt fysik og kemi. Faget udgør grundlaget for undervisningen i fysik, kemi,